

SENTINȚĂ

în numele Legii

16 decembrie 2015

municipiul Chișinău

Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău

Instanța compusă din:

președintele ședinței, judecătorul

Oxana Parfeni

grefier

Ivan Balanel

cu participarea:

procurorului:

XXXXXXXXXX

avocaților:

Marcela (Mariț) Roșca, Petru Răileanu

inculpaților:

XXXXXXXXXX, Avornic Gheorghe Gheorghe,

examinând în ședință publică, în perioada 01.10.2014-16.12.2015, cauza penală de învinuire a lui:

XXXXXXXXXX, a.n. 04 aprilie 1983, cetățean al Republicii Moldova, domiciliat Călărași, str. Alexandru cel Bun nr. 184 ap.1, studii superioare, căsătorit, fără persoane la întreținere, fără antecedente penale, ofițer de urmărire penală în cadrul IP Călărași, supus militar,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.42 alin. (2) și (3), 326 alin. (2) lit. b) Cod penal,

și

XXXXXXXXXX, a.n. 22 februarie 1962, cetățean al Republicii Moldova, domiciliat Călărași, s. Pîrjolteni, studii medii, căsătorit, fără persoane la întreținere, cu antecedent penal stîns, neangajat în câmpul muncii, supus militar,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 326 alin. (2) lit. b) Cod penal,

Procurorul în Procuratura Anticorupție, XXXXXXXXXXX a pledat pentru condamnarea inculpaților XXXXXXXXXXX, Avornic Gheorghe Gheorghe și anume:

pe XXXXXXXXXXX în baza art. 42 alin.(2), (3), 326 alin. (2), lit. b) Cod Penal cu stabilirea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 4 000 u.c., cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe o perioadă de 3 ani,

pe XXXXXXXXXXX în baza art. 42 alin.(5), 326 alin. (2), lit. b) Cod Penal cu stabilirea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 4 000 u.c., cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe o perioadă de 3 ani,

Avocatul Marcela (Mariț) Roșca și inculpatul XXXXXXXXXXX au pledat pentru adoptarea unei sentințe de achitare, întrucât în acțiunile inculpatului XXXXXXXXXXX lipsesc elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin.(2), (3), 326 alin. (2), lit. b) Cod Penal.

Avocatul Răileanu Petru și inculpatul XXXXXXXXXXX, au pledat pentru adoptarea unei sentințe de achitare, întrucât în acțiunile inculpatului lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de 42 alin.(5), 326 alin. (2), lit. b) Cod Penal.

Procedura de citare fiind legal executată.

Asupra materialelor din dosar și a probelor administrate în ședință, instanța de judecată,-

a constatat:

Potrivit rechizitoriului **XXXXXXXXXX**, este învinuit de organul de urmărire penală pentru faptul, că activând în cadrul Inspectoratului de Poliție al raionului Călărași, fiind persoană publică, având în virtutea acestei funcții permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, fiind obligat în conformitate cu fișa de post privind obligațiunile funcționale de a dirija în cunoștință de cauză sectorul de muncă încredințat, să manifeste inițiativă și perseverență, să asigure îndeplinirea întocmai a sarcinilor ce stau în fața sa, să se căluzească în exercitarea atribuțiilor, de legislația în vigoare, să fie obiectiv și imparțial, având obligații în vederea soluționării materialelor repartizate spre examinare, iar în conformitate cu Legea cu privire la prevenirea și combaterea corupției nr. 90-XVI din 25.04.2008, acceptând benevol restricțiile impuse de actele normative pentru a nu fi comise acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interese personale, de grup și în alte interese decât cele de serviciu, contrar, obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, a comis, infracțiunea de trafic de influență în următoarele circumstanțe:

În luna martie 2014, aflându-se în incinta clădirii din str. Alexandru cel Bun 188 din or. Călărași, cet. Melega Vitalie a pretins și primit de la el suma de 1000 euro, susținând că are influență asupra ofițerului de urmărire penală din cadrul Inspectoratului de Poliție Călărași Malai Ion, pentru a-l determina să-și îndeplinească atribuțiile de serviciu pe cauza penală nr. 2014160104, pornită în privința lui Surdu Ion în baza art. 151 alin. (1) din Codul penal și să fie atras la răspundere penală al doilea autor al acestei infracțiuni pe nume Burghilea Serghei, care a cauzat leziuni corporale grave cet. Carauș Sergiu.

Ulterior, în cadrul discuției purtate între Melega Vitalie și Surdu Ion, Melega a susținut că cauza penală nr.2014160104, urmează a fi remisă în instanța de judecată fiind învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin.(1) din Codul penal, doar Surdu Ion.

În cadrul aceluiași discuții Melega Vitalie ar fi susținut precum că a intervenit pe lângă procurorul și judecătorul care nemijlocit participă la examinarea cauzei penale, și că aceștia i-ar fi spus că așa o să fie mai bine pentru ca lui Surdu Ion să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, și dacă nu este de acord cu algoritmul propus acesta poate să-i restituie suma anterior primită, însă preventiv l-ar fi prevenit că în cazul în care va solicita restituirea sumei de bani o să supere pe procuror și judecător și până la urmă o să-i fie aplicată o pedeapsă foarte aspră.

Necătfînd la insistențele lui Melega Vitalie Surdu Ion a solicitat restituirea mijloacelor bănești.

În continuare Melega Vitalie urmărind scopul tăinuirii mijloacelor de săvârșire a infracțiunii și a urmelor acesteia precum și a obiectelor dobândite pe cale criminală a transmis lui Avornic Gheorghe suma de 1000 euro anterior primită de la Surdu Ion, dându-i indicație să-i restituie proprietarului, totodată avertizându-l prin intermediul lui Avornic Gheorghe pe Surdu Ion, despre consecințele negative care urmează să intervină în legătură cu restituirea banilor.

La 03.09.2014 acționând la indicația lui **XXXXXXXXXX**, **XXXXXXXXXX** l-a contactat telefonic pe cet. Surdu Ion unde i-a spus precum că Melega Vitalie i-a transmis suma de bani anterior primită de la Surdu și urmează să se întâlnească pentru a o transmite.

La 04.09.2014 aproximativ la ora 12:00, acționând conform indicației cet. Avornic Gheorghe, cet. Surdu Ion împreună cu grupul de urmărire penală s-a deplasat în s. Pârjoleni, r-nul. Călărași.

La 04.09.2014 aproximativ la ora 12:45 cet. Avornic Gheorghe aflându-se în ograda casei sale situată s. Pârjoleni, r-nul. Călărași i-a transmis lui Surdu Ion suma de 1000 euro, totodată comunicându-i, din spusele lui Melega Vitalie, precum că acesta prin faptul că a cerut restituirea sumei de bani a supărat oamenii și faptul dat o să răsfrângă negativ asupra lui Surdu Ion.

Astfel, **XXXXXXXXXX** a fost învinuit de către organul de urmărire penală precum că prin acțiunile sale intenționate, acționând în calitate de autor și organizator, a organizat și comis infracțiunea de trafic de influență conform sennelor calificative – pretinderea, acceptarea și primirea, personal, de bani, pentru sine și pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să nu îndeplinească acțiuni ce țin de exercitarea funcției sale, acțiuni comise de două persoane, acțiunile fiind încadrate în baza art. 42 alin.(2), (3), 326 alin. (2), lit. b) din Codul penal.

XXXXXXXXXX este învinuit de organul de urmărire penală pentru faptul, că a comis infracțiunea de trafic de influență în următoarele circumstanțe:

În luna martie 2014, aflându-se în incinta clădirii din str. Alexandru cel Bun 188 din or. Călărași, cet. Melega Vitalie a pretins și primit de la el suma de 1000 euro, susținând că are influență asupra ofițerului de urmărire penală din cadrul Inspectoratului de Poliție Călărași Malai Ion, pentru a-l determina să-și îndeplinească atribuțiile de serviciu pe cauza penală nr.2014160104, pornită în privința lui Surdu Ion în baza art.151 alin.(1) din Codul penal și să fie atras la răspundere penală al doilea autor al acestei infracțiuni pe nume Burghilea Serghei, care a cauzat leziuni corporale grave cet. Carauș Sergiu.

Ulterior, în cadrul discuției purtate între Melega Vitalie și Surdu Ion, Melega a susținut că cauza penală nr.2014160104, urmează a fi remisă în instanța de judecată fiind învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin. (1) din Codul penal, doar Surdu Ion.

În cadrul aceluiași discuții Melega Vitalie ar fi susținut precum că a intervenit pe lângă procurorul și judecătorul care nemijlocit participă la examinarea cauzei penale, și că aceștia i-ar fi spus că așa o să fie mai bine pentru ca lui Surdu Ion să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, și dacă nu este de acord cu algoritmul propus acesta poate să-i restituie suma anterior primită, însă preventiv l-ar fi prevenit că în cazul în care va solicita restituirea sumei de bani o să supere pe procuror și judecător și până la urmă o să-i fie aplicată o pedeapsă foarte aspră.

Necătfînd la insistențele lui Melega Vitalie Surdu Ion a solicitat restituirea mijloacelor bănești.

La 03.09.2014 cet. Surdu Ion a fost contactat prin telefon de către **XXXXXXXXXX** care i-a spus precum că Melega Vitalie i-a transmis suma de bani anterior primită de la Surdu și urmează să se întâlnească pentru a o transmite.

La 04.09.2014 aproximativ la ora 12:00, acționând conform indicației cet. Avornic Gheorghe, cet. Surdu Ion împreună cu grupul de urmărire penală s-a deplasat în s. Pârjoleni, r-nul. Călărași.

La 04.09.2014 aproximativ la ora 12:45 cet. Avornic Gheorghe aflându-se în ograda casei sale situată s. Pârjoleni, r-nul. Călărași i-a transmis lui Surdu Ion suma de 1000 euro, totodată comunicându-i, din spusele lui Melega Vitalie, precum că acesta prin faptul că a cerut restituirea sumei de bani a supărat oamenii și faptul dat o să răsfrângă negativ asupra lui Surdu Ion.

Astfel, XXXXXXXXXX de către organul de urmărire penală a fost învinuit precum că prin acțiunile sale intenționate, acționând în calitate de complice a contribuit la săvârșirea infracțiunii prin sfaturi, prestare de informații, înlăturare de obstacole, promițându-i lui Melega Vitalie dinainte că îl va favoriza prin tănuirea mijloacelor de săvârșire a infracțiunii și a urmelor acesteia precum și a obiectelor dobândite pe cale criminală, prin urmare a fost comisă infracțiunea de trafic de influență conform semnelor calificative – pretinderea, acceptarea și primirea, personal, de bani, pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să nu îndeplinească acțiuni ce țin de exercitarea funcției sale, acțiuni comise de două persoane, acțiunile fiind încadrate potrivit art.42 alin.(5), 326 alin. (2), lit. b) din Codul penal.

Procurorul în Procuratura Anticorupție, la baza învinuirii în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin.(2), (3), 326 alin. (2), lit. b) din Codul penal de către XXXXXXXXXX, și infracțiunii prevăzute de art. 42 alin.(5), 326 alin. (2), lit. b) Cod penal de către XXXXXXXXXX a pus următoarele probe materiale:

- mijloacele bănești în sumă de 1000 euro, recunoscute în calitate de corp delict;
- CD-R cu nr. 1461/1, CD-R cu nr. 411/14 și caseta video cu nr. 1254, recunoscute în calitate de corpuri delictive;
- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 04.09.2014 întocmit imediat după transmiterea/primirea mijloacelor bănești în sumă de 1000 euro de către Avornic Gheorghe lui Surdu Ion în baza ordonanței procurorului;
- procesul-verbal de cercetare a obiectelor din 18.09.2014 a CD-R de model „Barges” cu nr. 1461/1, CD-R nr. 411/14 și caseta video „Panasonic Mini DV DVM 60” cu nr. 1254;
- procesul-verbal de ridicare din 29.08.2014 a CD-R de model “Acme” de la cet. Surdu Ion, pe care se află înregistrată discuția dintre Surdu Ion și Melega Vitalie la 22.08.2014 lângă clădirea amplasată în or. Călărași, str. Alexandru cel Bun, 188;
- procesul-verbal de ridicare din 05.09.2014 a un CD-R de model «Acme» cu înregistrarea convorbirilor purtate de Surdu Ion cu Melega Vitalie la 15.08.2014 pe malul unui iaz din preajma or. Călărași și un CD-R de model «Acme» cu înregistrarea convorbirilor purtate de Surdu Ion cu cet. Avornic Gheorghe la 23.08.2014 la domiciliul acestuia din s. Pîrjolteni, r-nul Călărași;
- procesul-verbal de cercetare a obiectelor din 05.09.2014 a trei CD-R de model „Acme”, ridicate de la Surdu Ion prin care s-a stabilit existența unor convorbiri între Surdu Ion cu Melega Vitalie și Avornic Gheorghe;
- procesul-verbal de ridicare din 04.09.2014 de la cet. Surdu Ion a mijloacelor bănești în sumă de 1000 euro primite la 04.09.2014 de la cet. Avornic Gheorghe;
- procesul-verbal de ridicare a materialelor cauzei penale nr. 2014160104 din 11.09.2014 de la Judecătoria Călărași;
- procesul-verbal de examinare din 15.09.2014 a materialelor cauzei penale nr. 2014160104, prin care s-a stabilit că cauza penală a fost pornită de către ofițerul de urmărire penală Ion Malai. Ordonanța de scoatere de sub urmărire penală a cet. Burghilea Serghei a fost emisă de către procurorul în Procuratura Călărași, Ion Moțpan. Pretinderea și primirea mijloacelor bănești în sumă de 1000 euro de către Melega Vitalie de la Surdu Ion a avut loc la 17.05.2014 în ziua eliberării mandatului la apărare de către Melega Anastasia;
- documentele ridicate de la Judecătoria Călărași recunoscute în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța din 15 septembrie 2014, anexate la materialele cauzei penale.
- 3 CD-R de model „Acme”, ridicate de la cet. Surdu Ion, recunoscute în calitate de documente, anexate la materialele cauzei penale la 05.09.2014, împachetate și sigilate în plicul nr. 2.;
- procesul verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor și a imaginilor cu ajutorul mijloacelor tehnice inclusiv a convorbirilor telefonice efectuate de la numărul de telefon 079040483 din 16.09.2014 și stenogramele anexate și care conține date cu privire la: întâlnirea dintre cet. Surdu Ion și Avornic Gheorghe, petrecute la 04.09.2014 în perioada 12:48-12:53 în ograda casei de locuit a cet. Avornic Gheorghe, amplasată în r-nul Călărași, s. Pîrjolteni.

Martorul Surdu Ion fiind audiat în cadrul cercetării judecătorești în ședința de judecată a declarat că, a primit un telefon de la Melega Vitalie aproximativ pe la amiază în luna martie, i-a comunicat ca a vorbit cu finul său și că urmează să se întâlnească în s. Pîrjoleni pe deal, acolo s-a prezentat drept ofițer de poliție și la întrebare referitor la cauza penală pornită. I-a comunicat că în rl. Călărași are un dosar penal pornit împotriva sa pe faptul că a bătut un hoț care fura de mult timp din gospodăriile consătenilor. Lămurindu-i acest fapt Melega i-a promis că la răspundere penală v-a fi tras doar Burghilea deoarece are un cumătru procuror care poate să soluționeze neînțelegerea dată. I-a mai spus lui Melega că are toate documentele de la anchetator, însă nu sunt cu el, la ce Melega i-a spus unde să aducă documentele. Documentele le-a transmis lângă casa de cultură, acolo Melega le-a văzut și i-a spus că trebuie să plătească o mie de euro, lămurindu-i că cu banii trebuie să plătească procurorul și judecătorul. Nu-și aduce aminte luna, dar când a avut toți banii l-a sunat pe Melega și i-a spus că vine la Călărași. S-au întâlnit în fața procuraturii, dar de acolo au mers la un birou de avocați, unde a venit și soția lui Melega, Anastasia care este avocat. În cadrul dosarului penal intentat pe numele său a fost reprezentat de avocatul Melega Anastasia.

A mai declarat că, Melega, soția lui și procurorul i-a spus să meargă la Chișinău pentru a trece detectorul de minciuni la care a ripostat spunând că nu pleacă nicăieri dacă nu merge și Burghilea, iar Melega l-a asigurat că totul este sub control, ulterior trecând detectorul de minciuni, mai târziu fiind invitat de d-ul Moțpan (procurorul) împreună cu avocatul unde a fost pus să semneze zece foi curate, prima fiind scrisă la calculator de către procuror restul erau goale, fiind ulterior trimis acasă. După 2 săptămâni fiind telefonat de

Melega, ultimul i-a spus să meargă la procuror unde trebuie să mai semneze niște foi. La ora 8 era prezent fără avocat, la ce procurorul a invitat-o, ulterior fiind pus să semneze niște foi precum că nu recunoaște vina și urmează să dea declarații în ședința de judecată, totodată a mai senat zece foi curate, ulterior fiind îngrijorat de acest fapt s-a apropiat de avocată și a întrebat-o pe ce a semnat la care ultima i-a arătat o foaie precum că era învinuit în comiterea infracțiunii, în foaie doar el fiind indicat ca fiind vinovat, văzând acest act ieșind din biroul avocatului a sunat pe Melega care l-a liniștit că totul va fi bine.

După aceasta s-a dus la Avornic Gheorghe acasă și i-a povestit cele întâmplate. Avornic Gheorghe nu știa despre treaba cu banii. Avornic Gheorghe i-a spus că nu a procedat corect că a semnat foile goale și a comunicat că o să vorbească cu Melega dar nu se implică în situația dată. Tot în ziua aceea seara, s-a întâlnit acasă la Avornic Gheorghe cu Melega Vitalie, unde i-a comunicat ultimului că singur la pușcărie nu se duce deoarece și Burghilea l-a bătut pe hoț, și pentru ce a plătit 1000 euro? A solicitat restituirea banilor la ce Melega i-a comunicat ca să se gândească bine ce dorește că altfel nu îl va putea ajuta să îl scoată din închisoare și s-au despărțit, iar peste o săptămână a decis să meargă la CNA să declare faptele comise.

În august 2014 Melega Vitalie i-a comunicat că urmează să împartă banii judecătorului și procurorului dar nu cunoaște cine este judecătorul și anume o să le dea câte 300 euro la fiecare, în ogradă era prezent și Avornic Gheorghe însă el nu s-a implicat în discuție, el doar asculta, promițând să rezolve neînțelegerea apărută, însă ulterior a înțeles că Avornic l-a pârât lui Melega pentru faptul că el a înregistrat-o cu dictafonul pe soția sa, iar Melega Vitalie ulterior nu dorea să vorbească cu el direct.

A mai declarat că cu Avornic Gheorghe a discutat referitor la posibilitățile avute în dosarul său, iar sunându-l pe Melega Vitalie ultimul nu a dorit să vorbească la telefon comunicându-i că trebuie să se întâlnească în decurs de o oră în s. Pîrjoleni, unde s-au întâlnit, iar Melega i-a luat telefonul din motive de securitate pentru a nu fi înregistrat însă martorul mai avea un telefon cu care a înregistrat discuția, ulterior peste câteva săptămâni martorul s-a întâlnit cu Melega Vitalie la un iaz în afara orașului discuția fiind înregistrată cu telefonul mobil unde martorul nu a fost de acord cu propunerile lui Melega Vitalie solicitând restituirea banilor.

Ulterior, iar la sunat pe Melega Vitalie solicitându-i restituirea banilor, ultimul propunându-i să se întâlnească în satul Pîrjoleni în centru într-o ogradă unde i-a comunicat că dacă solicită banii de la procuror îi va înrăutăți situația și sigur la sta la pușcărie la ce i-a spus că este de acord de a sta la pușcărie și vrea banii înapoi, în acel moment Melega Vitalie nu avea banii asupra sa. Ulterior tot în luna a 9-a la sunat Avornic Gheorghe care i-a comunicat că are o datorie la el și vrea să se întâlnească, la ce i-a comunicat că nu are datorii la el, a înțeles că banii sunt de la Melega Vitalie, sunându-l pe ultimul i-a spus că banii i-a transmis lui Gheorghe. În aceeași seară l-a sunat pe procurorul Cuciuc de la Chișinău și i-a comunicat că banii o să îi întoarcă Avornic Gheorghe, a doua zi a plecat la Avornic Gheorghe acasă c

ția, intrând în ogradă Avornic Gheorghe a ieșit și i-a transmis banii.

Lui Melega i-a transmis banii în bancnote de: una de 500 euro restul de 100 euro, însă Avornic i-a restituit în bancnote de 50 euro. A mai declarat că Avornic Gheorghe nu este implicat în situația dată și nu are pretenții față de el.

Martorul Moțpan Ion fiind audiat în cadrul cercetării judecătorești în ședința de judecată a declarat că, pe Surdu Ion îl cunoaște, este inculpat pe o cauză penală ce se află la el în gestiune, la moment cauza se află în judecată la Judecătoria Călărași, Surdu Ion fiind învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod Penal. Burghilea a fost audiat în calitate de bănuit pe acest dosar însă a fost scos de sub urmărire penală. Pe Melega Vitalie îl cunoaște era ofițer de urmărire penală, IP Călărași este cumătru cu el, însă discuții în privința dosarului cu el nu a avut. Dosarul nu a fost în gestiunea lui Melega. A mai declarat că în cadrul dosarului penal Surdu Ion a depus o cerere privind audierea martorilor, martorii au fost audiați de unde și a reieșit că la bătaie a participat și Burghilea.

A concretizat că, Melega Vitalie nu s-a apropiat de el privind adoptarea unei decizii favorabile în privința persoanelor invocate pe dosar, în general Melega Vitalie nu s-a apropiat de el referitor la cauza penală dată.

Martorul Mălai fiind audiat în cadrul cercetării judecătorești în ședința de judecată a declarat că, în luna martie 2014 a fost pornită o cauză penală pe cauza maltratării lui Carauș Sergiu de către Surdu Ion, ambii locuitori ai satului Bucla, r-ul Călărași. Pe parcursul urmăririi penale nici Melega Vitalie, nici Avornic Gheorghe și nici alte persoane terțe nu s-au apropiat de el și nu i-au promis careva beneficii. A mai comunicat că, a depus un raport pe faptul că Avornic Gheorghe îl impune pe Burghilea să depună declarații în folosul lui Surdu, pe cazul dat a fost pornită o cauză penală care a fost încetată deoarece nu sa adevărit fapta.

Martorul Carauș Sergiu fiind audiat în cadrul cercetării judecătorești în ședința de judecată a declarat că, pe Avornic Gheorghe îl cunoaște, nu este cu el în nici o relație, el locuiește în satul vecin. În luna februarie 2014, în ograda casei sale a fost bătut de Surdu Ion din motiv că acesta îl învinuia de comiterea unor furturi. După ce a fost bătut, a fost transportat la Spitalul raional Călărași, unde a suportat o intervenție chirurgicală la splină. Pe acest caz a depus o plângere la poliție, fiind pornită o cauză penală pe faptul cauzării leziunilor corporale grave. În cadrul audierii sale a declarat că a fost bătut doar de către Surdu Ion, iar de către Burghilea Serghei n-a fost bătut. Declarațiile le-a dat fără nici o influență din partea persoanelor care au efectuat urmărirea penală. La moment cauza penală se examinează în Judecătoria Călărași.

A mai declarat că, de pe banca acuzaților nimeni nu s-a apropiat de el să îi propună ceva. Surdu Ion este un bătauș, la bătut deoarece avea o datorie de 200 lei la el.

Martorul Burghilea Serghei fiind audiat în cadrul cercetării judecătorești în ședința de judecată a declarat că, pe Surdu Ion îl cunoaște este un prieten de al lui în iarna anului 2014 Surdu Ion a venit în casa lui Carauș Serghei cu un băț și l-a bătut pe ultimul, ca acesta să recunoască că a furat de prin sat. La bătaie nu a participat, iar Surdu Ion vrea să-l învinuiască de faptul că la bătut și el pe Carauș Sergiu pentru a se eschiva de răspundere penală. Surdu Ion i-a promis un avocat bun care o să-l scape. A declarat că, în cauza penală pornită pe acest fapt a figurat în calitate de bănuit însă ulterior a fost scos de sub urmărire penală, pentru aceasta nu a transmis nimănui bani. Surdu Ion, vreo trei ani de zile în urmă la bătut și pe tatăl său care a mai trăit după aceea încă un an de zile. Pe Avornic Gheorghe îl cunoaște, este din satul vecin, nu poate spune nimic de rău despre el. În momentul agresiunii lui Carauș Sergiu, Surdu Ion a venit cu un vecin de-l lui pe nume Grișa, bătaia au văzut-o și alte persoane și anume: Costică Bălan, Serioja, Ghilan, doi ruși, Petrea

Anisim.

A mai declarat că, Surdu Ion de mai multe ori l-a rugat să ia vina asupra sa, că o să aranjeze tot și îi va găsi un avocat bun, acest fapt a fost auzit de toți băieții care erau la Costea Bălan acasă.

Fiind audiat în cadrul cercetării judecătorești **inculpatul XXXXXXXXX** nu și-a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate și a solicitat pronunțarea unei sentințe de achitare, explicând că nu ține minte precis luna, probabil era luna martie anulul 2014, s-a întâlnit cu Ion Surdu care l-a anunțat că soția sa Anastasia Melega este avocatul lui. Ion Surdu i-a spus că are probleme mult nu a discutat. După aceasta a întreat-o pe soție dacă are așa client și ea a spus că are așa client Ion Surdu pe o bătaie.

După ceva timp Ion Surdu a venit la soția lui și ia comunicat că se refuză de ea și își va lua alt avocat și să-i întoarcă banii, la ce soția i-a spus că nu are toți banii dar când o să-i aibă o să-i întoarcă. După ce au adunat banii au fost la părinți în satul Pîrjolteni r. Călărași. Soția l-a telefonat pe domnul Surdu, dar telefonul acestuia era deconectat, atunci au hotărât ca banii să-i transmită domnului Avornic și acesta să-i transmită lui Surdu pentru ca ei să nu mai vină la Pîrjolteni. Au hotărât ca banii să-i lese lui Avornic deoarece știau că ei se cunosc, fără ai spune de unde-s banii, comunicându-i doar să-i transmită. Cu soția sa, Surdu Ion a avut încheiat contract de asistență juridică, suma de bani a fost încasată conform bonului de plată. În perioada aprilie-august 2014 a avut câteva întâlniri cu Surdu cu care s-a salutat dar nu a comunicat cu el. Nu-și amintește să se fi întâlnit cu Surdu Ion în locurile pretinse de către acesta.

Fiind audiat în cadrul cercetării judecătorești **inculpatul XXXXXXXXX** nu și-a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate și a solicitat pronunțarea unei sentințe de achitare, explicând că la data de 04 martie 2014 Surdu Ion a venit la el acasă s. Pîrjolteni r. Călărași și i-a comunicat că s-a bătut cu unul, l-a întreat dacă are vreo cunoștință la Călărași, la ce i-a spus că cunoaște un avocat la Călărași pe nume Diaconu. Tot în aceeași zi, împreună cu Surdu Ion au fost la Călărași în biroul avocatului Diaconu. Nu cunoaște ce au vorbit ei pentru că a ieșit afară. Peste trei patru zile Surdu Ion iarăși a venit la el acasă și i-a comunicat că se dezice de avocatul Diaconu, după aceasta nu a venit la el mai mult timp, iar când a venit i-a spus că a găsit un alt avocat Nastea Melega, după aceasta, iar nu a venit un timp oarecare, a mai fost de câteva ori prin luna august 2014 precum că se dezice și de avocatul Nastea Melega.

Înainte de arestarea sa, la data de 04 septembrie 2014, Melega i-a adus o mie de euro cu vreo trei-patru zile înainte, era noaptea târziu, el dormea. Melega i-a lăsat banii și i-a spus că trebuie să-i transmit lui Surdu Ion că are o datorii față de acesta. Nu i-a transmis banii lui Surdu deoarece nu avea numărul de telefon nu avea timp și chiar a uitat de ei. Înainte cu o zi de arest s-a întâlnit Vitalie Melega și cu o fină de-a lui, i-a cerut lui Melega Vitalie numărul de telefon a lui Surdu Ion ca să-i spună să vină să i-a banii. În acea zi în care s-a întâlnit cu Melega Vitalie, l-a sunat pe Surdu Ion, când l-a telefonat Surdu Ion a zis că nu poate să vină în ziua aceea pentru că pleacă la Chișinău după cumpărături, a doua zi a venit cu mascații și i-a dat banii.

A mai declarat că, Surdu Ion i-a comunicat în ce circumstanțe a avut loc bătaia. Din spusele lui Surdu Ion, a înțeles că acesta la bătut pe unul și acestuia i-a fost făcută operație și i-a fost scoasă splina. I-a mai comunicat că la bătaie au participat vreo trei persoane doi au stat afară însă Surdu Ion cu un furtun de la sistema hidraulică a intrat în casa la victimă și la bătut. Surdu i-a mai spus că a vorbit cu Burghelca și că acesta va lua asupra sa comiterea infracțiunii și că a lovit acea persoană. A mai declarat că, Surdu Ion a mai avut un caz similar cu zece ani în urmă, atunci martorul a vorbit cu un avocat, iar Surdu a fugit peste hotare și totul s-a finisat. Surdu i-a solicitat să-i caute un „om” ca să-l scoată, sub sintagma de „om” are în vedere o cunoștință care să-l ajute să iasă din ceea ce a făcut el. Surdu Ion i-a spus că să refuză de avocatul Melega Anastasia chipurile că, persoana bătută este rudă cu procurorul și procurorul îl apasă și nu este satisfăcut de serviciile avocatului. I-a spus lui Surdu Ion să se ducă la persoana care a bătut-o și să-i plătească omului tratamentul medical. Surdu Ion nu i-a spus că ar fi avut careva înțelegeri cu Melega Vitalie. Melega Vitalie i-a adus banii noaptea era undeva ora 22:30-23:00, era cu soția sa, personal nu a discutat cu Melega Vitalie despre problemele lui Surdu Ion. Cu Surdu Ion nu a vorbit despre faptul că ar fi avut o discuție cu Melega Vitalie. Melega Vitalie a venit noaptea târziu, spunându-i că nu știe unde trăiește Surdu și că telefonul acestuia este deconectat, și i-a lăsat banii o mie de euro ca să-i transmită lui Surdu.

Astfel, instanța de judecată, cercetând nemijlocit probele prezentate de părți, inclusiv documentele și procesele-verbale ale acțiunilor de urmărire penală, propuse de părțile acuzării și apărării, conchide că învinuirea formulată inculpaților nu și-a găsit confirmare în ședința de judecată.

Conform prevederilor art. 53 alin. (1) pct. l) CPP, la examinarea cauzei penale în instanța de judecată, procurorul reprezintă acuzarea în numele statului și prezintă în ședința de judecată probele respective în cauza în care a condus sau a efectuat personal urmărirea penală, își expune părerea în dezbaterile judiciare asupra faptei infracționale săvârșite de inculpat, încadrării ei în baza legii penale și pedepsei care urmează a fi aplicată.

Conform prevederilor art. 384 CPP, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform prevederilor art. 385 alin. (1) CPP, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate:

- 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul;
- 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat;
- 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea;
- 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni;

- 5) dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracțiunea săvârșită;
 - 6) dacă există circumstanțe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului și care anume;
 - 7) ce măsură de pedeapsă urmează să fie stabilită inculpatului, luând în considerare și recomandările serviciului de resocializare, dacă o asemenea anchetă a fost efectuată;
 - 8) dacă măsura de pedeapsă stabilită inculpatului trebuie să fie executată de inculpat sau nu;
 - 9) tipul penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii;
 - 10) dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă;
 - 11) dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acțiunea civilă;
 - 12) dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor;
 - 13) ce trebuie să se facă cu corpurile delictive;
 - 14) cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare;
 - 15) dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului;
 - 16) dacă în privința inculpatului recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii urmează să fie aplicat tratament medical forțat de alcoolism sau narcomanie.
- (2) Dacă inculpatul este învinuit de săvârșirea mai multor infracțiuni, instanța soluționează chestiunile arătate în alin.(1) pct. 1)-13) pentru fiecare infracțiune în parte.

Conform prevederilor art. 389 CPP, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate în modul corespunzător. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.

Astfel, vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, a stabilit fapta incriminată de lege ca infracțiune, iar îndoielile care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului.

Instanța reiterează că principiul prezumției nevinovăției se conține în art. 11 al Declarației Universale a Drepturilor Omului (1948); art. 6 § 2 al Convenției Europene de apărare a Drepturilor Omului (1950); Art.14.2 al Pactului internațional asupra drepturilor civile și politice (1966), reglementări conținute și în legislația internă a Republicii Moldova - Constituția R.M. în art. 21 care prevede că orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public în cazul c ăruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

Conform prevederilor art. 8 alin. (3) CPP, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuیتului, învinuitului, inculpatului.

Vinovăția persoanei se stabilește în cadrul unui proces cu respectarea garanțiilor procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă și stabilirea vinovăției. Sarcina probațiunii părții acuzării. Legea procesual-penală stabilește că răsturnarea prezumției nevinovăției sau concluziile despre vinovăția persoanei despre săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Conform prevederilor art. 99 alin. (2) CPP, probele administrate se verifică și se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță, iar conform dispoziția art. 100 alin. (4) al aceluiași articol, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Conform prevederilor art. 101 CPP, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judec ătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Hotărârea de condamnare nu se poate întemeia, în măsură determinantă, pe declarațiile martorului protejat sau pe probele obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații.

Astfel, în ședința de judecată s-a stabilit că organul de urmărire penală învinuiește inculpatul Melega Vitalie în comiterea infracțiunii de trafic de influență în următoarele circumstanțe:

XXXXXXXXXX, activând în cadrul Inspectoratului de Poliție al raionului Călărași, fiind persoană publică, având în virtutea acestei funcții permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, în luna martie 2014, aflându-se în incinta clădirii

din str. Alexandru cel Bun 188 din or. Călărași, a pretins și primit de la Surdu Ion suma de 1000 euro, susținând că are influență asupra ofițerului de urmărire penală din cadrul Inspectoratului de Poliție Călărași Malai Ion, pentru a-l determina să-și îndeplinească atribuțiile de serviciu pe cauza penală nr. 2014160104, pornită în privința lui Surdu Ion în baza art.151 alin.(1) din Codul penal și să fie atras la răspundere penală al doilea autor al acestei infracțiuni pe nume Burghilea Serghei, care a cauzat leziuni corporale grave cet. Carauș Sergiu.

Ulterior, în cadrul discuției purtate între Melega Vitalie și Surdu Ion, Melega a susținut că cauza penală nr.2014160104, urmează a fi remisă în instanța de judecată fiind învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin.(1) din Codul penal, doar Surdu Ion.

În cadrul aceluși discuții Melega Vitalie ar fi susținut precum că a intervenit pe lângă procurorul și judecătorul care nemijlocit participă la examinarea cauzei penale, și că aceștia i-ar fi spus că așa o să fie mai bine pentru ca lui Surdu Ion să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, și dacă nu este de acord cu algoritmul propus acesta poate să-i restituie suma anterior primită, însă preventiv i-ar fi prevenit că în cazul în care va solicita restituirea sumei de bani o să supere pe procuror și judecător și până la urmă o să-i fie aplicată o pedeapsă foarte aspră.

Necătfînd la insistențele lui Melega Vitalie Surdu Ion a solicitat restituirea mijloacelor bănești.

În continuare Melega Vitalie urmărind scopul tănuirii mijloacelor de săvârșire a infracțiunii și a urmelor acesteia precum și a obiectelor dobândite pe cale criminală a transmis lui Avornic Gheorghe suma de 1000 euro anterior primită de la Surdu Ion, dându-i indicație să-i restituie proprietarului, totodată avertizându-l prin intermediul lui Avornic Gheorghe pe Surdu Ion, despre consecințele negative care urmează să intervină în legătură cu restituirea banilor.

La 03.09.2014 acționând la indicația lui Melega Vitalie Vicotor, XXXXXXXXXX l-a contactat telefonic pe cet. Surdu Ion unde i-a spus precum că Melega Vitalie i-a transmis suma de bani anterior primită de la Surdu și urmează să se întâlnească pentru a o transmite.

La 04.09.2014 aproximativ la ora 12:00, acționând conform indicației cet. Avornic Gheorghe, cet. Surdu Ion împreună cu grupul de urmărire penală s-a deplasat în s. Pârjoleni, r-nul. Călărași.

La 04.09.2014 aproximativ la ora 12:45 cet. Avornic Gheorghe aflându-se în ograda casei sale situată s. Pârjoleni, r-nul. Călărași i-a transmis lui Surdu Ion suma de 1000 euro, totodată comunicându-i, din spusele lui Melega Vitalie, precum că acesta prin faptul că a cerut restituirea sumei de bani a supărat oamenii și faptul dat o să răsfrângă negativ asupra lui Surdu Ion.

Totodată, instanța de judecată reține că organul de urmărire penală învinuiește inculpatul Avornic Gheorghe Gheorghe în comiterea infracțiunii de complicitate la traficul de influență în următoarele circumstanțe:

În luna martie 2014, aflându-se în incinta clădirii din str. Alexandru cel Bun 188 din or. Călărași, cet. Melega Vitalie a pretins și primit de la Surdu Ion suma de 1000 euro, susținând că are influență asupra ofițerului de urmărire penală din cadrul Inspectoratului de Poliție Călărași Malai Ion, pentru a-l determina să-și îndeplinească atribuțiile de serviciu pe cauza penală nr.2014160104, pornită în privința lui Surdu Ion în baza art.151 alin.(1) din Codul penal și să fie atras la răspundere penală al doilea autor al acestei infracțiuni pe nume Burghilea Serghei, care a cauzat leziuni corporale grave cet. Carauș Sergiu.

Ulterior, în cadrul discuției purtate între Melega Vitalie și Surdu Ion, Melega a susținut că cauza penală nr.2014160104, urmează a fi remisă în instanța de judecată fiind învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(1) din Codul penal, doar Surdu Ion.

În cadrul aceluși discuții Melega Vitalie ar fi susținut precum că a intervenit pe lângă procurorul și judecătorul care nemijlocit participă la examinarea cauzei penale, și că aceștia i-ar fi spus că așa o să fie mai bine pentru ca lui Surdu Ion să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, și dacă nu este de acord cu algoritmul propus acesta poate să-i restituie suma anterior primită, însă preventiv i-ar fi prevenit că în cazul în care va solicita restituirea sumei de bani o să supere pe procuror și judecător și până la urmă o să-i fie aplicată o pedeapsă foarte aspră.

Necătfînd la insistențele lui Melega Vitalie Surdu Ion a solicitat restituirea mijloacelor bănești.

La 03.09.2014 cet. Surdu Ion a fost contactat prin telefon de către XXXXXXXXXX care i-a spus precum că Melega Vitalie i-a transmis suma de bani anterior primită de la Surdu și urmează să se întâlnească pentru a o transmite.

La 04.09.2014 aproximativ la ora 12:00, acționând conform indicației cet. Avornic Gheorghe, cet. Surdu Ion împreună cu grupul de urmărire penală s-a deplasat în s. Pârjoleni, r-nul. Călărași.

La 04.09.2014 aproximativ la ora 12:45 cet. Avornic Gheorghe aflându-se în ograda casei sale situată s. Pârjoleni, r-nul. Călărași i-a transmis lui Surdu Ion suma de 1000 euro, totodată comunicându-i, din spusele lui Melega Vitalie, precum că acesta prin faptul că a cerut restituirea sumei de bani a supărat oamenii și faptul dat o să răsfrângă negativ asupra lui Surdu Ion.

Analizând probele cercetate în ședința de judecată prin prisma prevederilor art. 101 CPP, în virtutea cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanța, călăuzindu-se de lege, a ajuns la concluzia că în ședința de judecată învinuirea adusă inculpaților nu s-a confirmat din următoarele considerente.

Potrivit art. 51 CP, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numi persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Conform art. 52 CP, se consideră componență a infracțiunii, totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componențe infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Potrivit art. 113 CP, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între fapte prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Potrivit art. 96 alin. (1) CPP, în cadrul urmăririi penale și judecării cauzei penale trebuie să se dovedească faptele referitoare la existența elementelor infracțiunii, precum și cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.

Raportând aceste prevederi legale la circumstanțele cauzei, instanța de judecată constată următoarele:

XXXXXXXXXX este învinuit că prin acțiunile sale intenționate acționând în calitate de autor și organizator, a organizat și comis infracțiunea de trafic de influență conform semnelor calificative – pretinderea, acceptarea și primirea, personal, de bani, pentru sine și pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să nu îndeplinească acțiuni ce țin de exercitarea funcției sale, acțiuni comise de două persoane, adică infracțiunea prevăzută la art. 42 alin.(2), (3), 326 alin. (2), lit. b) din Codul penal.

Legislatorul a prevăzut că obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art.326 CP RM îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu bănuiala că persoanele publice, persoanele cu funcție de demnitate publică, persoanele publice străine sau funcționarii internaționali pot fi influențați în exercitarea atribuțiilor lor.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii specificate la art.326 CP RM îl reprezintă remunerația ilicită, aceasta se exprimă în banii, titlurile de valoare, serviciile, privilegiile, alte bunuri sau avantaje necuvenite făptuitorului.

Latura obiectivă a infracțiunii specificate la art.326 CP RM constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană

Astfel, acțiunea prejudiciabilă prevăzută la art.326 CP RM cunoaște următoarele trei modalități normative cu caracter alternativ:

- pretinderea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului;
- acceptarea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului;
- primirea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului.

Infracțiunea specificată la art.326 CP RM este o infracțiune formală. Ea se consideră consumată din momentul pretinderii, acceptării sau primirii în întregime a remunerației ilicite.

Latura subiectivă a infracțiunii specificate la art. 326 CP RM se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză constă, în principal, în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Scopul infracțiunii prevăzute la art. 326 CP RM este unul special. Acesta cunoaște următoarele patru forme alternative:

- scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită;
- scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să nu îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită;
- scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să întârzie îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită;
- scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită.

Această listă este exhaustivă și nu poate include alte forme.

Pentru existența infracțiunii specificate la art.326 CP RM, este necesar ca acțiunile pentru care se promite intervenția să fie realizate de către persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional în exercitarea funcției sale. Se are în vedere că acțiunile în cauză aparțin de sfera atribuțiilor de serviciu sau de competența respectivului factor de decizie.

Acțiunea de pretindere, acceptare sau primire a remunerației ilicite trebuie să fie realizată nu mai târziu decât momentul în care factorul de decizie influențat își îndeplinește (nu-și îndeplinește; întârzie; grăbește) acțiunile în exercitarea funcției sale. Dacă făptuitorul a pretins, a acceptat sau a primit remunerația ilicită după ce factorul de decizie și-a îndeplinit (nu și-a îndeplinit; a întârziat; a grăbit) acțiunile în exercitarea funcției sale, și cunoștea această împrejurare, atunci cele săvârșite nu vor putea fi calificate potrivit art.326 CP RM.

De regulă, infracțiunea specificată la art.326 CP RM se consideră consumată indiferent dacă au fost sau nu realizate acțiunile a căror îndeplinire, neîndeplinire, grăbire sau întârziere o urmărește făptuitorul.

Subiectul infracțiunii specificate la art.326 CP RM este: 1) persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani; 2) persoana juridică (cu excepția autorității publice). În plus, subiectul infracțiunii în cauză trebuie să fie o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unui factor de decizie, și anume - asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine sau funcționar internațional.

Instanța de judecată reține că prin derogare de la prevederile art. 281 alin. (2); 296 alin. (2) CPP raportate la dispoziția art. 326 CP, atât ordonanța de punere sub învinuire, cât și rechizitoriul nu conține informația privind existența faptei inculpatului de pretindere, acceptare și primire, personal, de bani, pentru sine și pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să nu îndeplinească acțiuni ce țin de exercitarea funcției sale.

Potrivit pct. 3 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție „cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiunile de corupție” nr. 11 din 22.12.2014, **pretinderea** - constă într-o cerere, solicitare insistentă ori într-o pretenție vizând obiectul remunerării ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel cărui i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu. În cazul pretinderii, inițiativa aparține în exclusivitate coruptului, adică persoanei publice ori persoanei publice străine, funcționarului internațional ori persoanei cu funcție de demnitate publică. Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remunerăției ilicite trebuie să fie univocă, manifestând intenția coruptului de a condiționa de ea conduita legată de obligațiile sale de serviciu; **acceptarea** - presupune consimțirea sau aprobarea expresă sau tacită de către corupt a obiectului remunerăției ilicite etalat de către corupător. În ipoteza acceptării, inițiativa aparține în exclusivitate corupătorului. Astfel, acceptarea presupune realizarea unor acțiuni cu caracter bilateral, corelativ. Sub aspect cronologic, acceptarea întotdeauna urmează unei acțiuni săvârșite din partea corupătorului; **primirea** - înseamnă luarea în posesie, obținerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la corupător (sau de la un terț ce acționează în numele acestuia) și nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remunerăției ilicite. Primirea poate fi realizată și prin lăsarea bunurilor ce constituie remunerăția ilicită într-un loc indicat de către corupător, de unde se vor putea prelua oricând de către corupt.

În cazul în care obiectul remunerăției ilicite a fost oferit rudelor sau primite de rudele apropiate persoanei publice, persoanei publice străine etc., cu acordul acestora din urmă sau aceste persoane nu au refuzat asemenea fapte și au utilizat situația sa de serviciu în folosul corupătorului, atunci fapta persoanei publice sau persoanei publice străine va fi considerată drept corupere pasivă exteriorizată prin „primire”.

În cazul modalității de primire, inițiativa aparține corupătorului și în mod obligatoriu constituie un act bilateral; or, primirea implică inevitabil darea de către corupător a remunerăției ilicite.

Pentru a fi în prezenta modalității de primire, luarea în posesie, obținerea, încasarea remunerăției ilicite trebuie să fie spontană. Spontanitatea presupune fie o relativă concomitență între acceptarea propunerii și primire, fie inexistența între acceptarea propunerii și primirea remunerăției ilicite a unui interval de timp, care să permită ca acceptarea să se evidențieze în calitate de modalitate normativă a faptei prejudiciabile. În lipsa unei concomitențe dintre acceptare și primire, primirea se consideră fapt epuizat. În această ipoteză, infracțiunea se consideră consumată din momentul: - acceptării de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; - acceptării ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului. Primirea poate avea loc pînă ori după acordarea serviciului solicitat, dar cu condiția că a fost în prealabil acceptată.

În această ordine de idei instanța de judecată stabilește că acuzatorul de stat în rechizitoriul nu a demonstrat exercitarea laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 326 Cod Penal și anume pretindere, acceptare și primire banilor întru influențarea asupra unei persoane publice, pentru a-l face să nu îndeplinească acțiuni ce țin de exercitarea funcției sale.

Instanța de judecată apreciază critic declarațiile martorului Surdu Ion precum că, Melega Vitalie a pretins de la el careva sume de bani, or Surdu Ion nu a expus de unde Melega Vitalie a aflat că el dorea să influențeze organul competent care ducea urmărirea penală pe cauza penală intentată împotriva sa.

Potrivit materialelor pricinii, instanța reține, că în cadrul cauzei penale intentate în privința lui Surdu Ion, acesta a fost reprezentat de avocatul Melega Anastasia, care este soția lui XXXXXXXXXX. Din anumite considerente martorul Surdu Ion nefiind satisfăcut de serviciile acordate de avocatul Melega Anastasia a dorit să rezilieze contractul de asistență juridică solicitând ultimei restituirea onorariului acordat.

Instanța de judecată pune la dubiu veridicitatea declarațiilor date de martorului Surdu Ion având în vedere atitudinea negativă a ultimului față de fostul său avocat Melega Anastasia, care după solicitarea restituirii onorariului întârziează cu acest fapt.

Totodată, cu privire la probatoriul prezentat de acuzatorul de stat în sensul probării învinuirii înaintate inculpatului XXXXXXXXXX instanța de judecată nu poate reține drept probe veridice și pertinente în sensul art. 101 CPP: procesul-verbal de ridicare din 29.08.2014 a CD-R de model „Acme” de la cet. Surdu Ion, pe care se află înregistrată discuția dintre Surdu Ion și Melega Vitalie la 22.08.2014 lângă clădirea amplasată în or. Călărași, str. Alexandru cel Bun, 188; procesul-verbal de ridicare din 05.09.2014 a un CD-R de model «Acme» cu înregistrarea convorbirilor purtate de Surdu Ion cu Melega Vitalie la 15.08.2014 pe malul unui iaz din preajma or. Călărași și un CD-R de model «Acme» cu înregistrarea convorbirilor purtate de Surdu Ion cu cet. Avornic Gheorghe la 23.08.2014 la domiciliul acestuia din s. Pîrjolteni, r-nul Călărași; procesul-verbal de cercetare a obiectelor din 05.09.2014 a trei CD-R de model „Acme”, ridicate de la Surdu Ion prin care s-a stabilit existența unor convorbiri între Surdu Ion cu Melega Vitalie și Avornic Gheorghe.

Or, potrivit art. 126 alin. (1) CPP, organul de urmărire penală, în baza unei ordonanțe motivate, este în drept să ridice obiectele sau documentele care au importanță pentru cauza penală dacă probele acumulate sau materialele activității speciale de investigații indică exact locul și persoana la care se află acestea.

În acest sens instanța de judecată reține că în speță au fost ridicate de către procurorul care conducea urmărirea penală CD-urile care conțineau înregistrarea convorbirilor între inculpați și martorul Surdu Ion.

Astfel, obiectele ridicate nu pot fi apreciate ca probă deoarece de fapt constituie interceptări a convorbirilor inculpaților cu martorul Surdu Ion.

Or, potrivit art. 138⁸ alin. (1) CPP, interceptarea și înregistrarea comunicărilor presupun folosirea unor mijloace tehnice prin intermediul cărora se poate afla conținutul unor convorbiri între două sau mai multe persoane, iar înregistrarea acestora presupune stocarea informațiilor obținute în urma interceptării pe un suport tehnic.

Conform art. 138⁹ alin. (1) CPP, interceptarea și înregistrarea comunicărilor se efectuează de către organul de urmărire penală sau de către ofițerul de investigații. Asigurarea tehnică a interceptării comunicărilor se realizează de către autoritatea abilitată prin lege cu asemenea atribuții, utilizându-se mijloace tehnice speciale. Colaboratorii subdiviziunii din cadrul instituției autorizate prin lege, care asigură tehnic interceptarea și înregistrarea comunicărilor, precum și persoanele care efectuează nemijlocit ascultarea înregistrărilor, ofițerii de urmărire penală și procurorul sânt obligați să păstreze secretul comunicărilor și poartă răspundere pentru încălcarea acestei obligații.

Totodată, potrivit pct. 4 a concluziei raportului de expertiză judiciară nr. 934/CNEJ și 34 CNA din 15.06.2015 nu a fost posibil de determinat dacă vocea din înregistrări aparține lui XXXXXXXXXX și Avornic Gheorghe Gheorghe (f.d. 137-143 Vol. 2).

Mai mult decât atât, cu privire procesul-verbal de cercetare la fața locului din 04.09.2014 întocmit imediat după transmiterea/primirea mijloacelor bănești în sumă de 1000 euro de către Avornic Gheorghe lui Surdu Ion în baza ordonanței procurorului, instanța de judecată reține că acuzatorul de stat nu a demonstrat legătura causală între faptul transmiterii sumei de 1000 euro de către Avornic Gheorghe și faptul pretinderii, acceptării și primirii de către XXXXXXXXXX cu scopul influențării persoane publice, pentru a-l face să nu îndeplinească acțiuni ce țin de exercitarea funcției sale și anume a cauzei penale în privința martorului Surdu Ion.

Potrivit procesului - verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor și a imaginilor cu ajutorul mijloacelor tehnice inclusiv a convorbirilor telefonice efectuate de la numărul de telefon 079040483 din 16.09.2014 și stenogramele anexate și care conține date cu privire la: întâlnirea dintre cet. Surdu Ion și Avornic Gheorghe, petrecute la 04.09.2014 în perioada 12:48-12:53 în ograda casei de locuit a cet. Avornic Gheorghe, amplasată în r-nul Călărași, s. Pîrjolteni, se reține următoarele: „Inițial, Avornic Gheorghe l-a telefonat pe Surdu Ion și l-a invitat la el acasă pentru a-i transmite suma de 1000 euro, pe care a primit-o de la Melega Vitalie. Surdu Ion a intrat în ograda casei, unde se afla Avornic Gheorghe, așezat pe pragul de la casă și i-a înmănat suma de 1000 euro. Surdu Ion i-a numărat în fața acestuia și a întrebat dacă acești bani sânt anume banii din partea lui Melega Vitalie, pe care i-a primit acesta anterior pentru a-l atrage la răspundere pe Burghilea Serghei. Avornic Gheorghe a confirmat că a primit acești bani de la Melega Vitalie cu o săptămână în urmă și l-a rugat să-i restituie lui Surdu Ion.”

Instanța de judecată analizând conținutul procesului-verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor și a imaginilor cu ajutorul mijloacelor tehnice inclusiv a convorbirilor telefonice efectuate de la numărul de telefon 079040483 din 16.09.2014 stabilește că Avornic Gheorghe nu a confirmat că suma bănească de 1000 euro ce urma să o transmită de la Melega Vitalie lui Surdu Ion constituie anume acei bani pe care martorul Surdu Ion pretinde că i-a transmis lui Melega Vitalie în primăvara anului 2014 cu scopul ca Melega Vitalie să influențeze factorul de decizie care conducea urmărirea penală în cauza penală intentată în privința martorului.

Or, în acest sens acuzatorul de stat a interpretat discuția dintre Avornic Gheorghe și Surdu Ion în sens extinctiv, în sensul învinuirii formulate, instanța de judecată neatestând în discuția dusă între Surdu Ion și Avornic Gheorghe faptul că ultimul confirmă că suma de bani de 1000 euro este anume cea sumă pretinsă, acceptată și primită de Melega Vitalie în primăvara anului 2014.

Totodată instanța de judecată reține că nu demonstrează vinovăția inculpatului XXXXXXXXXX în comiterea infracțiunii imputate nici procesul-verbal de ridicare din 04.09.2014 de la cet. Surdu Ion a mijloacelor bănești în sumă de 1000 euro primite la 04.09.2014 de la cet. Avornic Gheorghe, și nici raportul de expertiză nr. 239 din 17.09.2014 prin care s-a constatat, că cele 20 bancnote a câte 50 euro fiecare, după cum urmează: seria/numărul S55134305827 anul emisiei 2002; seria/numărul X85778703524 anul emisiei 2002; seria/numărul S25667052172 anul emisiei 2002; seria/numărul S48715958878 anul emisiei 2002; seria/numărul S41353604251 anul emisiei 2002; seria/numărul S52261757359 anul emisiei 2002; seria/numărul S51797617585 anul emisiei 2002; seria/numărul S43159287445 anul emisiei 2002; seria/numărul Z75392996319 anul emisiei 2002; seria/numărul X86757323141 anul emisiei 2002; seria/numărul Z62333013708 anul emisiei 2002; seria/numărul S00117033307 anul emisiei 2002; seria/numărul S51547201774 anul emisiei 2002; seria/numărul X19907744015 anul emisiei 2002; seria/numărul S41281690102 anul emisiei 2002; seria/numărul X06305826323 anul emisiei 2002; seria/numărul S47298878665 anul emisiei 2002; seria/numărul S50001861913 anul emisiei 2002; seria/numărul X54444686897 anul emisiei 2002; seria/numărul X57172481273 anul emisiei 2002, corespund după calitatea și metoda imprimării rechizitelor, bancnotelor autentice (confecționate la întreprinderea specializată în fabricarea banilor și hârtiilor de valoare).

Or, materialele date nu confirmă legătura causală între suma transmisă de Avornic Gheorghe la data de 04.09.2014 și fapta imputată inculpatului XXXXXXXXXX ce se invocă a fi comisă în luna martie 2014.

Mai mult decât atât, potrivit declarațiilor martorilor Moțpan Ion și Malai Ion care conduceau urmărirea penală în privința lui Surdu Ion în cauza penală intentată pe faptul maltratării lui Carauș Sergiu, care la darea declarațiilor au fost preîntâmpinați de răspunderea pe care o poartă, nu au confirmat că XXXXXXXXXX s-ar fi apropiat de ei pentru a-i influența să ia o decizie favorabilă în privința lui Surdu Ion, nici măcar nu s-a interesat referitor la cauza dată aflată în gestiune lor, cauza dată în prezent fiind transmisă în instanța de judecată spre examinare, fapt ce se confirmă prin materialele cauzei prezentate de acuzatorul de stat.

Totodată, prin declarațiile martorilor Carauș Sergiu și Burghilea Serghei se confirmă intenția martorului de a se eschiva cu orice preț de răspunderea penală iminentă în privința sa.

Mai mult decât atât, de către acuzatorul de stat nu a fost probată întrunirea laturii subiective a infracțiunii imputate care se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză constă, în principal, în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Or, probatoriul administrat nu demonstrează intenția inculpatului XXXXXXXXXX de a pretinde, accepta și primi, personal, de bani, pentru sine și pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să nu îndeplinească acțiuni ce țin de exercitarea funcției sale.

Instanța de judecată reține că potrivit rechizitoriului inculpatului XXXXXXXXXX i se impută faptul că în luna **martie 2014**, aflându-se în incinta clădirii din str. Alexandru cel Bun 188 din or. Călărași, cet. Melega Vitalie a pretins și primit de la el suma de 1000 euro, susținând că are influență asupra ofițerului de urmărire penală din cadrul Inspectoratului de Poliție Călărași Malai Ion, pentru a-l determina să-și îndeplinească atribuțiile de serviciu pe cauza penală nr. 2014160104, pornită în privința lui Surdu Ion în baza art. 151 alin. (1) din Codul penal și să fie atras la răspundere penală al doilea autor al acestei infracțiuni pe nume Burghilea Serghei, care a cauzat leziuni corporale grave cet. Carauș Sergiu.

Totodată, potrivit probatoriului administrat de către acuzatorul de stat, ultimul pune la baza învinuirii inculpaților XXXXXXXXXX și Avornic Gheorghe Gheorghe, procesul-verbal de examinare din 15.09.2014 a materialelor cauzei penale nr. 2014160104, prin care stabilește că pretinderea și primirea mijloacelor bănești în sumă de 1000 euro de către Melega Vitalie de la Surdu Ion a avut loc la 17.05.2014 în ziua eliberării mandatului la apărare de către Melega Anastasia.

Prin urmare instanței nu îi este clar când a avut loc pretinderea, primirea și acceptarea mijloacelor bănești în sumă de 1000 euro de către Melega Vitalie de la Surdu Ion, deoarece stabilirea acestei circumstanțe are un rol primordial în învinuirea inculpatului, având în vedere că infracțiunea specificată la art. 326 CP RM este o infracțiune formală, ea se consideră consumată din momentul pretinderii, acceptării sau primirii în întregime a remunerației ilicite.

În așa mod se atestă că organul de urmărire penală, contrar prevederilor art. 19 alin. (3) CPP nu a cercetat sub toate aspectele, complet și obiectiv, circumstanțele cauzei, iar conform art. 24 alin. (1) CPP, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În același context, conform art. 8 alin. (3) CPP, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

În conformitate cu prevederile art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.

Astfel, în baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărârea Capean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în domeniul penal problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Dispozițiile art. 6 & 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, stipulează, printre altele, dreptul la un proces echitabil, conform căruia orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei sale de către o instanță imparțială, care va hotărî asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa.

Astfel, instanța de judecată nu a constatat în acțiunile lui XXXXXXXXXX prezența semnelor laturii obiective și a laturii subiective a infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), (3), 326 alin. (2), lit. b) Codul penal.

Totodată, este relevantă și jurisprudența în materie penală a Curții Europene, care în cauza Adrian Constantin c. României, prin Hotărârea din 12 aprilie 2011 a subliniat rolul fundamental pe care îl are rechizitoriul, ca act de acuzare, indicând faptul „... paragraful 3 al articolului 6 din Convenție recunoaște dreptul acuzatului de a fi informat oficial nu numai cu privire la învinuirile ce i se aduc, ci și cu privire la încadrarea juridică a faptelor sale. Informarea precisă și completă reprezintă o condiție esențială pentru a se asigura echitatea procedurilor”.

În același context, instanța reține că la încadrarea juridică a faptei nu au fost respectate prevederile art. 113 CP privind calificarea infracțiunii. Fapta indicată de organul de urmărire penală ca fiind prejudiciabilă, a fost calificată în baza art. 42 alin. (2), (3), 326 alin. (2), lit. b) Codul penal, indicându-se că XXXXXXXXXX, prin acțiunile sale intenționate acționând în calitate de autor și organizator, a organizat și comis infracțiunea de trafic de influență conform semnelor calificative – pretinderea, acceptarea și primirea, personal, de bani, pentru sine și pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să nu îndeplinească acțiuni ce țin de exercitarea funcției sale.

Conform art. 45 CP RM, infracțiunea se consideră săvârșită cu participare complexă, dacă la săvârșirea ei participanții au contribuit în calitate de autor, organizator, instigator sau complice (alin. (1)); latura obiectivă a infracțiunii cu participare complexă poate fi realizată: a) de un singur autor; b) de doi sau mai mulți autori (alin. (2)).

Astfel, un autor – mediat sau imediat – al infracțiunii, alături de o altă persoană având calitatea de organizator, instigator sau complice, nu formează conținutul noțiunii „de două sau mai multe persoane”. Un singur autor al infracțiunii, alături de o persoană care numai contribuie la săvârșirea infracțiunii în calitate de organizator, instigator sau complice, nu este suficient pentru a opera circumstanța agravantă de două sau mai multe persoane.

Astfel, conform art. 96 alin. (1) pct. 1) CPP, faptele referitoare la existența elementelor infracțiunii, trebuie să fie dovedite.

În baza celor menționate, instanța constată că acțiunile inculpatului XXXXXXXXXX nu întrunesc elementele infracțiunii: latura obiectivă și subiectivă.

Avornic Gheorghe Gheorghe, după calificarea oficială a infracțiunii, a fost învinuit de faptul că prin acțiunile sale intenționate, a comis infracțiunea de trafic de influență în următoarele circumstanțe:

În luna martie 2014, aflându-se în incinta clădirii din str. Alexandru cel Bun 188 din or. Călărași, cet. Melega Vitalie a pretins și primit de la el suma de 1000 euro, susținând că are influență asupra ofițerului de urmărire penală din cadrul Inspectoratului de Poliție Călărași Malai Ion, pentru a-l determina să-și îndeplinească atribuțiile de serviciu pe cauza penală nr.2014160104, pornită în privința lui Surdu Ion în baza art.151 alin.(1) din Codul penal și să fie atras la răspundere penală al doilea autor al acestei infracțiuni pe nume Burghlea Serghei, care a cauzat leziuni corporale grave cet.Carauș Sergiu.

Ulterior, în cadrul discuției purtate între Melega Vitalie și Surdu Ion, Melega a susținut că cauza penală nr.2014160104, urmează a fi remisă în instanța de judecată fiind învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(1) din Codul penal, doar Surdu Ion.

În cadrul aceluși discuții Melega Vitalie ar fi susținut precum că a intervenit pe lângă procurorul și judecătorul care nemijlocit participă la examinarea cauzei penale, și că aceștia i-ar fi spus că așa o să fie mai bine pentru ca lui Surdu Ion să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, și dacă nu este de acord cu algoritmul propus acesta poate să-i restituie suma anterior primită, însă preventiv l-ar fi prevenit că în cazul în care va solicita restituirea sumei de bani o să supere pe procuror și judecător și până la urmă o să-i fie aplicată o pedeapsă foarte aspră.

Necătfînd la insistențele lui Melega Vitalie Surdu Ion a solicitat restituirea mijloacelor bănești.

La 03.09.2014 cet.Surdu Ion a fost contactat prin telefon de către XXXXXXXXXX care i-a spus precum că Melega Vitalie i-a transmis suma de bani anterior primită de la Surdu și urmează să se întâlnească pentru a o transmite.

La 04.09.2014 aproximativ la ora 12:00, acționând conform indicației cet. Avornic Gheorghe, cet. Surdu Ion împreună cu grupul de urmărire penală s-a deplasat în s. Pârjoleni, r-nul. Călărași.

La 04.09.2014 aproximativ la ora 12:45 cet. Avornic Gheorghe aflându-se în ograda casei sale situată s. Pârjoleni, r-nul. Călărași i-a transmis lui Surdu Ion suma de 1000 euro, totodată comunicându-i, din spusele lui Melega Vitalie, precum că acesta prin faptul că a cerut restituirea sumei de bani a supărat oamenii și faptul dat o să răsfrângă negativ asupra lui Surdu Ion.

Astfel, instanța de judecată reiterează jurisprudența în materie penală a Curții Europene, care în cauza Adrian Constantin c. României, prin Hotărârea din 12 aprilie 2011 a subliniat rolul fundamental pe care îl are rechizitoriul, ca act de acuzare, indicând faptul „... paragraful 3 al articolului 6 din Convenție recunoaște dreptul acuzatului de a fi informat oficial nu numai cu privire la învinuirile ce i se aduc, ci și cu privire la încadrarea juridică a faptelor sale. Informarea precisă și completă reprezintă o condiție esențială pentru a se asigura echitatea procedurilor”.

Conform art. 113 alin. (1) CP, ce consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

În această ordine de idei instanța de judecată reține că acuzatorul de stat în învinuirea adusă lui Avornic Gheorghe Gheorghe inițial îl învinuiește în comiterea traficului de influență, iar în dispozitiv califică acțiunile inculpatului drept complicitate la comiterea traficului de influență.

Conform art. 41 Cod Penal, se consideră participație cooperarea cu intenție a două sau mai multor persoane la săvârșirea unei infracțiuni intenționate.

Conform art. 42 alin. (5) Cod Penal, se consideră complice persoana care a contribuit la săvârșirea infracțiunii prin sfaturi, indicații, prestare de informații, acordare de mijloace sau instrumente ori înlăturare de obstacole, precum și persoana care a promis dinainte că îl va favoriza pe infractor, va tănui mijloacele sau instrumentele de săvârșire a infracțiunii, urmele acesteia sau obiectele dobândite pe cale criminală ori persoana care a promis din timp că va procura sau va vinde atare obiecte.

Legislatorul a prevăzut că complicitatea este o formă a participației penale ce constă în activitatea persoanei care, cu intenție, înlesnește sau ajută în orice mod la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală sau care, înainte ori în timpul săvârșirii faptei, promite că va tănui bunurile provenite din aceasta sau că -l va favoriza pe făptuitor, chiar dacă ulterior nu -și onorează promisiunea. După cum se poate observa, ceea ce caracterizează complicitatea, în raport cu celelalte forme ale participației penale, este caracterul său de contribuție indirectă la săvârșirea infracțiunii. În timpul în care autorul efectuează acte de executare și realizează în mod nemijlocit materialitatea faptei, complicile efectuează acte de sprijinire a activității autorului. Așadar, complicile nu realizează fapta în mod nemijlocit, ci sprijină înlesnește, ajută realizarea acesteia de către autor.

Uneori complicile poate contribui chiar la efectuarea actelor de executare, dar această contribuție nu are ea însăși caracterul unui act de executare, fiindcă complicile nu are calitatea de a efectua acte cu caracter de executare în cazul faptei săvârșite, contribuția sa rămâne, deci, activitate de sprijinire (este cazul infracțiunilor proprii, la care nu poate fi autor decât o persoană care are o anumită calitate, numai aceste persoane pot efectua acte de executare, cei care nu au această calitate nu fac decât să - i ajute).

Cu privire la componența infracțiunii prevăzute de art. 326 Cod penal legislatorul a prevăzut că obiectul juridic special îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu bănuiala că persoanele publice, persoanele cu funcție de demnitate publică, persoanele publice străine sau funcționarii internaționali pot fi influențați în exercitarea atribuțiilor lor.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii specificate la art.326 CP RM îl reprezintă remunerația ilicită, aceasta se exprimă în banii, titlurile de valoare, serviciile, privilegiile, alte bunuri sau avantaje necuvenite făptuitorului.

Latura obiectivă a infracțiunii specificate la art.326 CP RM constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere,

acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană.

Astfel, acțiunea prejudiciabilă prevăzută la art.326 CP RM cunoaște următoarele trei modalități normative cu caracter alternativ:

- pretinderea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului;
- acceptarea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului;
- primirea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului.

Infrațiunea specificată la art. 326 CP RM este o infracțiune formală. Ea se consideră consumată din momentul pretinderii, acceptării sau primirii în întregime a remunerației ilicite.

Latura subiectivă a infracțiunii specificate la art. 326 CP RM se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză constă, în principal, în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Scopul infracțiunii prevăzute la art. 326 CP RM este unul special. Acesta cunoaște următoarele patru forme alternative:

- scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită;
- scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să nu îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită;
- scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să întârzie îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită;
- scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită.

Această listă este exhaustivă și nu poate include alte forme.

Pentru existența infracțiunii specificate la art.326 CP RM, este necesar ca acțiunile pentru care se promite intervenția să fie realizate de către persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional în exercitarea funcției sale. Se are în vedere că acțiunile în cauză aparțin de sfera atribuțiilor de serviciu sau de competența respectivului factor de decizie.

Acțiunea de pretindere, acceptare sau primire a remunerației ilicite trebuie să fie realizată nu mai târziu decât momentul în care factorul de decizie influențat își îndeplinește (nu-și îndeplinește; întârzie; grăbește) acțiunile în exercitarea funcției sale. Dacă făptuitorul a pretins, a acceptat sau a primit remunerația ilicită după ce factorul de decizie și-a îndeplinit (nu și-a îndeplinit; a întârziat; a grăbit) acțiunile în exercitarea funcției sale, și cunoștea această împrejurare, atunci cele săvârșite nu vor putea fi calificate potrivit art.326 CP RM.

De regulă, infracțiunea specificată la art.326 CP RM se consideră consumată indiferent dacă au fost sau nu realizate acțiunile a căror îndeplinire, neîndeplinire, grăbire sau întârziere o urmărește făptuitorul.

Subiectul infracțiunii specificate la art.326 CP RM este: 1) persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani; 2) persoana juridică (cu excepția autorității publice). În plus, subiectul infracțiunii în cauză trebuie să fie o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unui factor de decizie, și anume - asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine sau funcționar internațional.

Instanța de judecată reține că prin derogare de la prevederile art. 281 alin. (2); 296 alin. (2) CPP raportate la dispoziția art. 326 CP, atât ordonanța de punere sub învinuire, cât și rechizitoriul nu conține informația privind existența faptei inculpatului de pretindere, acceptare și primire, personal, de bani, pentru sine și pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să nu îndeplinească acțiuni ce țin de exercitarea funcției sale.

Potrivit pct. 3 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție „cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiunile de corupție” nr. 11 din 22.12.2014, **pretinderea** - constă într-o cerere, solicitare insistentă ori într-o pretenție vizând obiectul remunerării ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel cărui i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu. În cazul pretinderii, inițiativa aparține în exclusivitate coruptului, adică persoanei publice ori persoanei publice străine, funcționarului internațional ori persoanei cu funcție de demnitate publică. Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remunerației ilicite trebuie să fie univocă, manifestând intenția coruptului de a condiționa de ea conduita legată de obligațiile sale de serviciu; **acceptarea** - presupune consimțirea sau aprobarea expresă sau tacită de către corupt a obiectului remunerației ilicite etalat de către corupător. În ipoteza acceptării, inițiativa aparține în exclusivitate corupătorului. Astfel, acceptarea presupune realizarea unor acțiuni cu caracter bilateral, corelativ. Sub aspect cronologic, acceptarea întotdeauna urmează unei acțiuni săvârșite din partea corupătorului; **primirea** - înseamnă luarea în posesie, obținerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la corupător (sau de la un terț ce acționează în numele acestuia) și nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remunerației ilicite. Primirea poate fi realizată și prin lăsarea bunurilor ce constituie remunerația ilicită într-un loc indicat de către corupător, de unde se vor putea prelua oricând de către corupt.

În cazul în care obiectul remunerației ilicite a fost oferit rudelor sau primite de rudele apropiate persoanei publice, persoanei publice străine etc., cu acordul acestora din urmă sau aceste persoane nu au refuzat asemenea fapte și au utilizat situația sa de serviciu în folosul corupătorului, atunci fapta persoanei publice sau persoanei publice străine va fi considerată drept corupere pasivă exteriorizată prin „primire”.

În cazul modalității de primire, inițiativa aparține corupătorului și în mod obligatoriu constituie un act bilateral; or, primirea implică inevitabil darea de către corupător a remunerației ilicite.

Pentru a fi în prezenta modalității de primire, luarea în posesie, obținerea, încasarea remunerației ilicite trebuie să fie spontană. Spontanitatea presupune fie o relativă concomitență între acceptarea propunerii și primire, fie inexistența între acceptarea propunerii și primirea remunerației ilicite a unui interval de timp, care să permită ca acceptarea să se evidențieze în calitate de modalitate normativă a faptei prejudiciabile. În lipsa unei concomitențe dintre acceptare și primire, primirea se consideră fapt epuizat. În această ipoteză, infracțiunea se consideră consumată din momentul: - acceptării de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; - acceptării ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului. Primirea poate avea loc pînă ori după acordarea serviciului solicitat, dar cu condiția că a fost în prealabil acceptată.

Astfel, ținând cont de prevederile legale, instanța de judecată reține că acuzatorul de stat nu a demonstrat complicitatea lui XXXXXXXXXX la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 CP.

Or, infracțiunea specificată la art. 326 CP RM este o infracțiune formală. Ea se consideră consumată din momentul pretinderii, acceptării sau primirii în întregime a remunerației ilicite.

Potrivit învinuirii înaintate, acuzatorul de stat pretinde că pretinderea, acceptarea și primirea banilor de către Melega Vitalie, pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice a avut loc în luna martie 2014.

Astfel, faptul indicării în dispozitivul rechizitoriului că XXXXXXXXXX a contribuit la săvârșirea infracțiunii prin sfaturi, prestare de informații, înlăturare de obstacole, promițându-i lui Melega Vitalie dinainte că îl va favoriza prin tănuirea mijloacelor de săvârșire a infracțiunii și a urmelor acesteia precum și a obiectelor dobândite pe cale criminală, prin urmare a fost comisă infracțiunea de trafic de influență conform semnelor calificative – pretinderea, acceptarea și primirea, personal, de bani, pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să nu îndeplinească acțiuni ce țin de exercitarea funcției sale, acțiuni comise de două persoane, nu constituie probarea învinuirii aduse.

Or, faptul complicității la comiterea infracțiunii urmează a fi probat, având în vedere că complicele înlesnește sau ajută în orice mod la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală sau care, înainte ori în timpul săvârșirii faptei, promite că va tănui bunurile provenite din aceasta sau că-l va favoriza pe făptuitor, chiar dacă ulterior nu-și onorează promisiunea. După cum se poate observa, ceea ce caracterizează complicitatea, în raport cu celelalte forme ale participației penale, este caracterul său de contribuție indirectă la săvârșirea infracțiunii.

Instanța de judecată stabilește că potrivit învinuirii înaintate, acuzatorul de stat nu a demonstrat ajutorul acordat de XXXXXXXXXX în comiterea infracțiunii de către XXXXXXXXXX, nici probatoriu administrat nu demonstrează acest fapt.

Astfel, acuzatorul de stat nu a probat cum acțiunile lui XXXXXXXXXX au lezat relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu bănuiala că persoanele publice, persoanele cu funcție de demnitate publică, persoanele publice străine sau funcționarii internaționali pot fi influențați în exercitarea atribuțiilor lor ce constituie obiect juridic special al infracțiunii prevăzute de art. 326 Cod penal, sau remunerația ilicită pretinsă de XXXXXXXXXX ce constituie obiectul material sau imaterial al infracțiunii specificate la art.326 CP RM.

În această ordine de idei instanța de judecată reține că în lipsa obiectului material sau imaterial, fapta nu poate fi calificată conform art. 326 CP RM.

În baza celor menționate, instanța constată că acțiunile lui XXXXXXXXXX nu atentează la obiectul infracțiunii prevăzute de art. 326 CP.

Mai mult decât atât, de către acuzare nu a fost demonstrată întrunirea laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 326 Cod Penal care se realizează prin pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bani titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană.

Or, probatoriu administrat de acuzatorul de stat nu demonstrează careva acțiuni din partea lui XXXXXXXXXX întru comiterea actelor de complicitate la pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bani titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană în circumstanțele indicate în rechizitoriu.

În context, organul de urmărire penală a avut obligația să constate și să indice în actul de învinuire, în procesul de calificare a faptei, care acțiuni concrete au fost întreprinse de către XXXXXXXXXX întru a înlesni/ajuta pe XXXXXXXXXX a comite infracțiunea de trafic de influență care se prezumă a fi comisă în luna martie 2014.

Astfel, acuzatorul de stat urma să reflecte acțiunile directe întreprinse de inculpatul XXXXXXXXXX întru ajutarea lui XXXXXXXXXX în comiterea infracțiunii traficului de influență imputat, fapt ce nu a fost realizat, acuzatorul de stat repetând învinuirea adusă inculpatului XXXXXXXXXX fără a indica concret acțiunile comise de XXXXXXXXXX.

În baza celor menționate, instanța constată că acțiunile lui XXXXXXXXXX nu întrunesc elementele infracțiunii: latura obiectivă.

Mai mult decât atât, de către acuzatorul de stat nu a fost probată întrunirea laturii subiective a infracțiunii imputate care se

caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză constă, în principal, în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Or, probatoriul administrat nu demonstrează intenția lui XXXXXXXXXX de a înlesni acțiunile lui XXXXXXXXXX întru pretindere, acceptarea și primirea, personală, de bani, pentru sine și pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să nu îndeplinească acțiuni ce țin de exercitarea funcției sale.

În așa mod se atestă că organul de urmărire penală, contrar prevederilor art. 19 alin. (3) CPP nu a cercetat sub toate aspectele, complet și obiectiv, circumstanțele cauzei, iar conform art. 24 alin. (1) CPP, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În același context, conform art. 8 alin. (3) CPP, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

În conformitate cu prevederile art. 26 alin.(3) Cod de procedură penală, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.

Astfel, în baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărârea Capean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în domeniul penal problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Dispozițiile art. 6 & 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, stipulează, printre altele, dreptul la un proces echitabil, conform căruia orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei sale de către o instanță imparțială, care va hotărî asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa.

Astfel, instanța de judecată nu a constatat în acțiunile lui XXXXXXXXXX prezența semnelor: obiectului, laturii obiective și a laturii subiective a infracțiunii prevăzute de art. 42 alin.(5), 326 alin. (2), lit. b) Codul penal.

Totodată, este relevantă și jurisprudența în materie penală a Curții Europene, care în cauza Adrian Constantin c. României, prin Hotărârea din 12 aprilie 2011 a subliniat rolul fundamental pe care îl are rechizitoriul, ca act de acuzare, indicând faptul „... paragraful 3 al articolului 6 din Convenție recunoaște dreptul acuzatului de a fi informat oficial nu numai cu privire la învinuirile ce i se aduc, ci și cu privire la încadrarea juridică a faptelor sale. Informarea precisă și completă reprezintă o condiție esențială pentru a se asigura echitatea procedurilor”.

În același context, instanța reține că la încadrarea juridică a faptei nu au fost respectate prevederile art. 113 CP privind calificarea infracțiunii. Fapta indicată de organul de urmărire penală ca fiind prejudiciabilă, a fost calificată în baza art. 42 alin.(5), 326 alin. (2), lit. b) Codul penal, indicându-se că XXXXXXXXXX, prin acțiunile sale intenționate acționând în calitate de complice a contribuit la săvârșirea infracțiunii prin sfaturi, prestare de informații, înlăturare de obstacole, promițându-i lui Melega Vitalie dinainte că îl va favoriza prin tănuirea mijloacelor de săvârșire a infracțiunii și a urmelor acesteia precum și a obiectelor dobândite pe cale criminală, prin urmare a fost comisă infracțiunea de trafic de influență conform semnelor calificative – pretinderea, acceptarea și primirea, personal, de bani, pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să nu îndeplinească acțiuni ce țin de exercitarea funcției sale, acțiuni comise de două persoane.

Conform art.45 CP RM, infracțiunea se consideră săvârșită cu participație complexă, dacă la săvârșirea ei participanții au contribuit în calitate de autor, organizator, instigator sau complice (alin.(1)); latura obiectivă a infracțiunii cu participație complexă poate fi realizată: a) de un singur autor; b) de doi sau mai mulți autori (alin.(2)).

Astfel, un autor – mediat sau imediat – al infracțiunii, alături de o altă persoană având calitatea de organizator, instigator sau complice, nu formează conținutul noțiunii „de două sau mai multe persoane”. Un singur autor al infracțiunii, alături de o persoană care numai contribuie la săvârșirea infracțiunii în calitate de organizator, instigator sau complice, nu este suficient pentru a opera circumstanța agravantă de două sau mai multe persoane.

Astfel, conform art. 96 alin. (1) pct. 1) CPP, faptele referitoare la existența elementelor infracțiunii, trebuie să fie dovedite.

În baza celor menționate, instanța constată că acțiunile inculpatului Avornic Gheorghe Gheorghe nu întrunesc elementele infracțiunii: obiectul, latura obiectivă și subiectivă.

În conformitate cu prevederile art. 8 și 389 CPP, o hotărîre de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblu de probe exacte, cercetate de instanța de judecată. O sentință de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, iar toate îndoielile apărute și care nu pot fi înlăturate, se tratează în favoarea inculpatului.

Potrivit art. 325 alin. (1) CPP, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriul.

În baza celor enunțate, instanța de judecată a stabilit cu certitudine că în acțiunile inculpaților XXXXXXXXXX și XXXXXXXXXX lipsesc elementele infracțiunilor incriminate prin rechizitoriul, circumstanțe care generează achitarea lui XXXXXXXXXX învinuit în baza art. 42 alin.(2), (3), 326 alin. (2), lit. b) din Codul penal, și a lui XXXXXXXXXX învinuit în baza art. 42 alin.(5), 326 alin. (2), lit. b) Codul penal, în temeiul prevederilor art. 390 alin. (1) pct. 3) CPP, pe motiv că fapta acestora nu întrunește elementele infracțiunii, considerându-i reabilitați.

În conformitate cu prevederile art. art. 340, 384, 385, 390, 392-394 și 396, 397 pct. 3) CPP, instanța de judecată,
h o t ă r ă ș t e:

A-l achita pe XXXXXXXXXX, a.n. 04.04.1983, pe art. 42 alin.(2), (3), 326 alin. (2), lit. b) CP din motivul, că acțiunile lui nu întrunesc elementele infracțiunii.

A-l achita pe XXXXXXXXXX, a.n. XXXXXXXXXX, pe art. 42 alin.(5), 326 alin. (2), lit. b) CP din motivul, că acțiunile lui nu întrunesc elementele infracțiunii.

Corpurile delictive:

- CD –R cu nr. 1461/1, CD-R cu nr. 411/14 și caseta video cu nr. 1254 - de păstrat la dosar pe tot termenul de păstrare.

- mijloacele bănești - 20 bancnote a câte 50 euro fiecare cu numerele și seriile S55134305827, X85778703524, S25667052172, S48715958878, S41353604251, S52261757359, S51797617585, S43159287445, Z75392996319, X86757323141, Z62333013708, S00117033307, S51547201774, X19907744015, S41281690102, X06305826323, S47298878665, S50001861913, X54444686897, X57172481273 în sumă de 1000 (o mie) euro - de transmis proprietarului Surdu Ion.

Sentința integrală pronunțată în ședința publică la 16 decembrie 2015.

Sentința este cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău.

Președintele ședinței

judecătorul

Oxana Parfeni